

hedeste Ønsker — steg til saa overmaade store Beløb, og ligeledes saadanne Bevilinger, som anvendtes f. Eks. til Arbejdsløshedsunderstøttelse. Man kan naturligvis meget godt, naar man, som det ærede Medlem, er tilfreds med den nuværende Regering, bruge enhver Lejlighed til at angribe den foregaaende, og det er vist god Politik for det ærede Medlem, ellers vilde han vel neppe gøre det. Men hvis han vil sammenligne den Tilstand, hvori den nuværende Finansminister sidder i Øjeblikket med dette forarmede Land, med denne Statskasse, som evig trænger til at fyldes ved Laan, med Mulighed for svindende Indtægt og stor Udgift, uden nogen som helst Udsigt til at kunne helbrede de mange Saar, der slaas her i Landet, dels overfor Industri og Haandværk, dels overfor den store Arbejderstand ved Arbejdsløsheden — hvis han vil sammenligne dette med den daværende Tilstand, vil han maaske dog komme til den Anskuelse, at Tilstanden ikke er blevet saa meget bedre i de to Aar, den nuværende Regering har siddet, men tværtimod har forværret sig Maaned for Maaned, og at Tilstanden var forholdsvis god og lykkelig, da Ministeriet Zahle forlod Taburetterne, noget, jeg ikke beklager, lige saa lidt som jeg misunder den nuværende Regering.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de ærede Ordførere, fordi de er villige til at lade Finanslovforslaget passere dette høje Ting uden Udvalg.

Til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) skal jeg sige, at jeg ikke tror, vi kunde have undværet de forskellige Sparekommissioner, som har arbejdet. Det maa jo nemlig erindres, at disse Sparekommissioners Hver ikke var i al Almindelighed at udfinde Beparelser i Statshusholdningen — det kunde naturligvis nok siges at være Regeringens Opgave —, men det var at løse ganske bestemte Opgaver, til hvilke der skulde særlig fagkyndige Kræfter. Derfor var disse Sparekommissioner, saaledes som de var nedsat for de forskellige Etater, sammensat af de bedste Kræfter, man kunde finde indenfor vedkommende Etat, og desuden af andre udenfor Etaterne, som særlig havde beskæftiget sig med Tjenestemand- og Lønningsspørgsmaal eller paa anden Maade var særlig kyndige i de Forhold, Kommissionerne

skulde behandle. Hvis man sætter sig nøjere ind i Kommissionernes Betænkninger — hvad jeg ikke tvivler om at de ærede Medlemmer har gjort —, ikke mindst i den store Sparekommissions Betænkning, vil man se, at det er Detailarbejde af en saadan Art, at det vilde have været haabløst for Regeringen paa bar Bund at beskæftige sig dermed. Det havde ogsaa en anden Fordel at have disse Kommissioner. Medlemmer af dem var ogsaa Repræsentanter for de forskellige Etatsorganisationer, og naar det drejer sig om at realisere Beparelser ved Indskrænkning af Personale, ved Forøgelse af Arbejdstid, ved Nedsættelse af de forskellige Ydelser for Overarbejde o. lign., er det en selvsagt Ting, at det har den allerstørste Betydning, at der er forhandlet om disse Forhold med de vedkommende Tjenestemænd, og ikke forhandlet paa den mere summariske Maade, hvorpaa det sker mellem Ministeriet og Tjenestemændene, inden et Lovforslag forelægges i Rigsdagen, men forhandlet fra Roden af, saaledes at Tjenestemandorganisationernes Repræsentanter har været med til at opstille Forslagene. At man med andre Ord har kunnet tale sig til Rette mellem Administrationens øverste Repræsentanter og Tjenestemændene om disse Ting, lægger jeg den allerstørste Vægt paa. Det er ikke nok at dekretere saadanne Ting. Det er netop, naar det drejer sig om Forhold som Tjenestetidens Benyttelse og lignende, af yderste Vigtighed, at Tjenestemændene er med og føler, at det ikke er et Magtbud, der kommer over dem som et Lyn fra Himlen, men at det er noget, de forstaar Oprindelsen til og i alt Fald for største Delen Berettigelsen af. Det viser sig ogsaa, at der gennem disse Kommissioner gennemgaaende er opnaaet Samstemning, hvad der har meget stor Betydning for den rette Gennemførelse af Kommissionernes Resultater. Jeg tror, disse Kommissioner har gjort en saare nyttig Gerning og en Gerning, som ikke kunde være gjort paa anden Maade.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) spurgte, om der kunde formodes at ville komme en Stigning i Statsgælden, og det samme Tema var naturligvis det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) inde paa — jeg tror aldrig, dette ærede Medlem tager Ordet i Tinget om finansielle Spørgsmaal uden at kredse om Statslaan.